

La Informilo de NEC

センター通信

第267号

2012年7月30日発行

名古屋エスペラントセンター Nagoja Esperanto-Centro
461-0004名古屋市東区葵一丁目26-10ユニール新栄301号
郵便振替 00840-8-40765 [名古屋エスペラントセンター]
<http://homepage2.nifty.com/nagoja-esperanto/>

豊橋で東海大会を開催して

中山欽司

昨年5月に恵那市で東海大会があった際に、次回開催地がなかなか決まらず、止む無く豊橋での開催を引き受けました。今年の3月末で定年となるので、何とかなるのではないかと甘く考えていました。会場は2月に豊橋市民センターと決定。ある程度、内容が確定しないと案内が出せない、あれこれ折衝を行い、4月下旬にやっと案内状を発信、斉木・黒柳さんの協力により「スイスの Mireille さんが参加されます」と明記できました。

今回は4つの講演があり、「第一書について」永瀬義勝さん、「エスペラントの仲間を増やそう」石川一也さん、「エスペラントを通しての世界放浪について」ミレーユさ

ん、「エスペラントと私」磯部晶策さんの4名の方から話してもらいました。ミレーユさんはエネルギーに話されました。途中で日本語での説明があったほうがいいのかなと思いましたが、何ら準備してなかったのも、そのままとてしまいましたが初心者への配慮があるべきだったのではと反省。豊田エスペラント会、チャンブロ・チャルマによる寸劇、また犬山エスペラント会による朗読等はグループ活動の存在を示すことができた。長谷川勉さんのフランス旅行体験、渡部尚弘さんの馬頭琴演奏、山田義さんによる歌唱指導が行われた。一分間パローロは参加者全員による、自己紹介、エスペラントとの関わり、大会感想等が話され、参加者はどのような人が参加しているか、理解できたと思います。午前中に並行番組としてミレーユさんに初心者指導をお願いしたが、7名参加、指導方法は独特で、このような先生のもとで、更に学習したいとの声が寄せられました。次回開催地については名古屋エスペラントセンターにお願いしたいとの意向が示され、同センターで検討されることになった。

今回は朝10時から夕方5時までプログラムが詰まっており、自由に過ごす時間が持てなかったのではと、気になるところです。地元の新聞社5社に大会掲載依頼を出し一般は参加無料とお知らせしたが、我が家で取っている中日新聞には載らなかった。一般は2名、全員で48名参加。名古屋・三重地区の方には豊橋は不便ですが、静岡県からは便利、掛川から3名が参加。今回はミレーユさん参加が大会の雰囲気を盛り上げてくれた。円仏教の資料を配布したのは韓国でエスペラントの雰囲気を味わうことができることを知らせたかったからです。懇親会は24名の参加で、料理・飲物とも満足されたとの声が聞こえてきました。2時間おしゃべりに花が咲いたのではないのでしょうか。

今年1月に出版された、“二つの祖国のはざまで生きる”の著者である長谷川暁子さん（長谷川テルの娘）に大会出席願うように折衝したが適わなかった。彼女から送られてきたテレビ番組の「失われた二つのりんご」、及び日本で最初に発行された国立国会図書館で公開されている「世界語」等をCDに収めたものを大会記念品とした。

今回、これまでどれだけ多くの諸先輩の努力で60回の大会が行われてきたか、考えさせられました。多くの人々の協力があつてこそ、大会が開催できる。豊橋では現在、組織は機能していないが、今回の資料作り・昼食・懇親会場等について、妻の協力なしには大会の開催は不可能であつた。また、当日司会を担当された山口博さんにも、お世話になった。貴重な体験をさせてくださった皆様に感謝しています。ありがとうございました。☆

3月24日に行われた名古屋エスぺラントセンター総会報告

出席：湯浅典久、山田義、前田可一、猪飼吉計、鈴木善彦、山口真一、後藤好美、森田 明、吉村アサ枝

1 議長及び書記の選出

議長：鈴木善彦

書記：前田可一

2 センター維持員の人数確認及び総会成立の確認

維持員数（2011年9月末時点で議決権を持つ維持員資格のある者）32名

32名のうち本日の出席者：9名

委任状提出者：16名

合 計：25名

32名中25名と2分の1を超えており総会成立を確認

3 報告事項（各委員より提出された担当部門資料により討議を進めた。）

・会計報告について（鈴木）

①2011年収入及び支出（会計のみ年決算となっている。）について説明

収入572,371円 支出748,356円 赤字額175,985円

赤字額について2010年繰越額1,412,720円より処理し次年度繰越額を1,236,735円とすることで承認。なお、今年の赤字額175,985円と前年赤字額407,132円との比較および次年繰越額1,236,735円や過去数年の状況を勘案すると今後3年程度でセンターが運営できなくなる恐れもあるため、会員の会費納入への積極的働きかけや講習受講者等への会員への加入促進を図ること、また過去に行なったような寄付金を募ることも今後の検討課題となってくることを確認した。

・参考として昨年の赤字状況についてのコメントでは「例年の赤字幅10万円に対して、今年の赤字額175,985円は、なお今後も維持員会費の納入について納入促進を図っていく必要がある。」旨の説明がなされた。

②天風基金の一般会計化とこれに伴う通帳の取り扱いについて

天風基金について従来の「一般会計扱い」をやめ一般会計とする。

ただし、通帳についてはセンター会計における唯一の銀行口座であることから今後もセンターの受け皿として残置し、銀行カードを新規作成することで了承。

・参考：

天風基金残高：893,537円

③図書部会計を廃止し一般会計とすることについて

「図書部独立採算制廃止についての提案」により説明。

近年の図書部会計の実績が年間数冊の取り扱いであるためこれを別会計として処理していく必要性はないと考えられること、また、在庫としてあるものの実態上の財産価値はほとんどないとも考えられること、これまで蓄積した流動資産を一般会計にすることにより悪化する一般会計への寄与が可能と考えられること等から一般会計として取り扱う方が適当と考えられる旨説明し了承。

なお、実務的には図書担当会計が企画部門と同様に会計処理する。
U E A図書部門との対応についても従前のとおりとする。

・図書部報告について（山口）

①図書部2011年貸借対照表及び損益計算書により説明

損益計算書について：

売上：44,000円 {Z祭等}（前年比19%）}

仕入：14,960円 {仕入れについては出版会からのみであった}

在庫：3,242,533円

貸借対照表について：

売掛金：284,043円（昨年284,043円）今年の回収実績なし

②2011年度出版会：決算書により説明

売上状況は2冊で図書部への販売のみである。

14,960円

Z a m e n h o f a ekzemplaro734冊

T e m p o 81冊

エスペラント語の位置測定 4冊

出資金660,000円については個別出資者に対する返却金の総額計上

③図書部会計を廃止し一般会計とすることについて

「図書部独立採算制廃止についての提案」により説明。

近年の図書部会計の実績が年間数冊の取り扱いであるためこれを別会計として処理していく必要性はないと考えられること、また、在庫としてあるものの実態上の財産価値はほとんどないとも考えられること、これまで蓄積した流動資産を一般会計にすることにより悪化する一般会計への寄与が可能と考えられること等から一般会計として取り扱う方が適当と考えられる旨説明し了承。

なお、実務的には図書担当会計が企画部門と同様に会計処理する。

U E A図書部門との対応についても従前のとおりとする。

銀行口座の解約処理について口座名義人の協力を得て進める。

①②③のとおり旨説明し了承。

・企画活動報告について（猪飼）

①企画報告により説明

ザメンホフ際等の開催結果を報告し了承

5企画を実施し、会場はすべてセンターで開催した。

・情報活動報告について（湯浅）

①名古屋エスペラントセンターの「ホームページ」開設14年目である。

ホームページの更新2回、年間アクセス数582と600を切った。

昨年アクセス数598対比97%となった旨説明了承。

②センター通信のアップロードしていく。

掲示板への投稿は3件である。

アップロード原稿はホームページ用に山口委員あて別途メールすること。

・センター通信活動報告について（山田）

①センター通信報告により説明了承

センター通信：

センター通信を264号、265号、266号と3回（前年2回）各80部発行し維持員及び関係各所へEメール（30件）及び宅配便で発送した。

今後は発送先を整理しエス文の原稿を増加し巻頭言はエスペラントで順次委員で書くことを推進していきたい。。

・総務活動報告について（前田）

①総務活動報告により説明

センター委員会の開催状況、備品の購入状況等を説明了承。

以下は企画担当の猪飼吉計の報告

ザメンホフ際2011： 12/10 17名

////////

参考

センターでの韓国講座 講師 山田寛人

7/19火曜 8名

8/10水曜 8名

マールクシュ・ガーボル氏歓迎会： 1/24 11名参加

磯部晶策さんを囲む会： 1/28 15名

Alex Humet氏歓迎会： 2/26

Mia orientazia restado

MARKUS Gabor

Mi informas vin, ke post 32-taga sukcesa orientazia vojaĝo mi bone rehejmen alvenis en Eŭropon. Dank' al la koreaj kaj japanaj esperantistoj mia vojaĝo fariĝis granda sukceso kaj mi povis konatiĝi kun la socia vivo kaj la ekonomia situacio de la orientaziaj landoj tre detale dum mia vojaĝo. Pro tio mi sincere dankas al vi.

Mi pasigis la unuajn tagojn de mia vojaĝo en la korea ĉefurbo kaj mi havis la honoron renkonti denove s-ron Kara An, kiu jam vizitis min en Hungario kun sia edzino Roza, kiam ili travojaĝis la tutan mondon antaŭ du jaroj. Ili preparis por mi eblon por konatiĝi kun la vivo en la vilaĝaj komunumoj en Seulo kaj dum tiu tempo mi povis partopreni ankaŭ la specialan novjarkunsidon de la Korea Esperanto-Asocio. Por mi estis granda ĝojo trovi multajn bonkorajn kaj amikecajn samideanojn en tiu organizo, kiuj afable diskutis kun mi multajn sociajn kaj ekonomiajn demandojn. Laŭ tio nun mi jam pli klare komprenas la kialojn, do kial en Orienta Azio oni povis atingi mirindajn ekonomiajn sukcesojn post la milito kaj kiel Japanio kaj Koreio povis estiĝi la plej alte evoluintaj landoj en Azio..

Kunparolante kun s-ro Kara An mi jam pli bone komprenas ankaŭ la celojn de la orientaziaj maldekstraj sociaj organizoj kaj ankaŭ la celojn de la anarkista movado. Komprenante la agadon de la movado mi ĝoje konstatis, ke ili laboras por ke oni kreu pli bonan kaj justan socion kie laŭ la principo de solidareco la riĉuloj devas helpi la handikapulojn. En Eŭropo la vorto anarkismo havas negativan signifon, do ĉi tie oni opinias, ke la anarkistoj intencas detrui la socian vivon kaj ke anstataŭ ordo ili volas krei kaoson. En Seulo mi komprenis, ke la koreaj anarkistoj intencas krei pli bonan socion kie estas pli da libereco, do kie ne la ŝtato ordonas la civitanojn kie lili dancu.

Post la seulaj tagoj mi vojaĝis al la urbo Iksan por partopreni la sepan internacian renkontiĝon pri meditado en la centro de la Ŭonbulisma religio. Ankaŭ tie mi havis tre agrablajn kaj neforgeseblajn spertojn. Mi povis konatiĝi kun la malnova budhisma religia tradicio kaj povis persone sperti la avantaĝojn de la ĉiutaga meditado. Tie mi komprenis kiel oni povas pligrandigi spiritan potencon venkante materian potencon per religia kredo kaj realmorala trejno. Mi kun ĝojo konstatis, ke en la religia centro ĉiuj homoj amike salutis unu la alian,

eĉ se ili ne konis unu la alian persone. Tio estis kutimo en mia juneco en la malgrandaj vilaĝoj en Hungario, sed bedaŭrinde nuntempe jam tiu-tipa persona interrilato ne plu ekzistas inter la homoj en mia lando. En la Ŭonbulisma religia centro ni partoprenis ankaŭ specialajn ceremoniojn per kiuj ni povis evoluigi niajn spiritajn kaj mensajn kaj ankaŭ la fizikajn statojn de nia korpo.

Temas pri la 108 riverencoj kiuj ŝajnis esti iomete lacigaj je la komenco sed je la fino mi sentis, ke tio estis tre sana por mia korpo. Kvankam mi klopodis obei la instruojn, mi devis konstati ĉiutage, ke mi, kiel eŭropano tute ne povis tiel discipline kaj senmove sidi sur la planko dum la meditado kiel la azianoj.

Estis granda honoro por mi renkonti denove post tridek jaroj profesoron Lee Jungkee, kun kiu mi jam renkontiĝis en 1983 en Japanio kiam li estis la ĝenerala sekretario de la Korea Esperanto-Asocio kaj kiam mi estis studento de japana universitato Nanzan-Daigaku en sudjapana urbo Nagoya. Kaj estis granda ĝojo por mi renkonti multajn amikecajn samideanojn en la korea ĉefurbo kaj en urbo Iksan. Mi miris kiel bone parolis la internacian lingvon la plej juna partoprenanto de la meditada kunveno, la 12 jara Kim Seyul (ŝia Esperanto-nomo estas Klara) kaj ĝojis vidi kian amikecan atmosferon kaj gajan etoson kreis en la komuna vespermanĝo s-ino Oh Soon-mo (ŝia Esperanto-nomo estas Brila).

Danke al la helpo de s-ino Kikusima Kazuko (ŝia esperanto-nomo estas Krizantemo) mi trovis tre komfortan vojaĝeblon por vojaĝi el Koreio al Japanio. Temas pri la ŝipo Panstar Dream, kiun mi trovis laŭ ŝia propono en interreto www.byferryfrom2japan.com. Per tiu ŝipo mi komforte povis vojaĝi el Busan al Osaka kaj oni ofertis tre riĉan vespermanĝon kaj matenmanĝon dum la vojaĝo kaj post vespermanĝo estis interesa amuzprogramo kun belaj dancistinoj kaj bonaj muzikistoj.

Kaj en Japanio kaj en Koreio mi renkontis multajn bonkorajn kaj amikecajn homojn, kiuj foj-foje eĉ embarasis min iomete. Post la meditada renkontiĝo mi vizitis malgrandan urbon proksime al Iksan kaj vespere mi decidis promeni iomete en la urbo. Kaj mi haltis ie en la strato, vidante ke la trafiklumo estis ruĝa antaŭ mi. Kaj nekonata koreino, kiu promenis en la sama loko, montris al mi per sia mano, ke mi libere iru al la alia flanko de la strato, ĉar ne venas aŭtomobilo. Mi ankaŭ per miaj manoj montris al ŝi, ke mi ne povas iri, ĉar la trafiklumo estis ruĝa. Do, ŝi venis al mi, kaptis mian manon kaj amike tiamaniere kondukis min al la alia flanko de la strato.

Alia afero okazis en Osaka. Vespere je la 9-a horo mi ankoraŭ ne volis dormi, do mi decidis promeni dum duonhoro ĉirkaŭ mia hotelo. Kaj proksime de

mia hotelo mi trovis stacidomon de subtera trajno. Tie mi ekrigardis la mapon de la urbo Osaka por ke mi pli bone povu konatiĝi kun la geografio de la fama sudjapana urbo. Tiam nekonata juna japana viro vidis, ke mi rigardis la mapon kaj li pensis, ke mi volis vojaĝi ien kaj mi rigardis la mapon por trovi kiom da enoj mi devis enmeti en la aŭtomaton por aĉeti bileton por la subtera trajno. Do, li venis al mi kaj donacis al mi sian unutagan vojaĝbileton kaj diris al mi en la angla lingvo ke per tiu bileto (free card en la angla lingvo) mi povas vojaĝi ie ajn en la urbo senpage.

Sed la plej embarasa afero okazis en la ŝipo, kiam mi revojaĝis el Osaka al Busan. Mi jam en la Osaka-haveno rimarkis, ke koreino havante ruĝan vestaĵon kaj flavan ĉapelon, tro longe kaj amike rigardis min. Tiam mi pensis, ke tio estis memkomprenebla ĉar verŝajne mi estis la sola eŭropano inter la centoj da vojaĝantoj. Do mi pensis, ke pro tio mi estis interesa en la amaso de la vojaĝantoj, kaj pro tio ankaŭ mi amikece rerigardis. Kaj poste mi tute forgesis tiun aferon kaj kiam la ŝipo jam estis en la maro, mi supreniris al la plej supera ferdeko de la ŝipo por rigardi la japanajn marbordojn. Mi estis sola tie, ĉiuj aliaj kunvojaĝantoj estis aŭ en siaj ĉambroj aŭ en la salono aŭ en la kafejoj de la ŝipo. Kaj tiam la koreino venis al mi, kaj donacis al mi freŝe varmigita kafen kun lakto kaj freŝe varmigita manĝaĵon nomita takoyaki en la japana lingvo. Kaj donacis ankaŭ du kartojn sur kiuj ruĝkoloraj koreaj literoj estis presitaj kun kvar anglaj vortoj: I love Panstar Dream.

Por mi estis dilemo ĉu mi akceptu la donacon aŭ ne, ĉar mi ne estis malsata kaj pro tio mi ne intencis manĝi la takoyaki-on. Alia problemo estis, ke mi sciis, ke en mia vivo mi neniam povis trinki kafon, ĉar post trinko de kafo kutime mi tute ne povis dormi dum la venonta nokto. Sed la koreino tre afable kaj bonkore donacis al mi la trinkaĵon kaj la manĝaĵon kaj pro tio mi tamen akceptis ilin kun danko kaj mi trinkis kaj manĝis ĉion. Sed mi ne komprenis la korean tekston sur la kartoj, do mi montris ilin al la oficistinoj de la ŝipo. Ili informis min, ke tiuj kartoj estis kuponoj por kiuj mi ricevos vespermanĝojn en la restoracio de la ŝipo. Do, pro tio mi decidis, ke se mi denove renkontos la koreinon en la ŝipo, tiam mi redonos la kartojn al ŝi, ĉar mi jam havis kuponojn kaj por vespermanĝo kaj por matenmanĝo. (Laŭ regulo, ĉiuj vojaĝantoj ricevas kuponojn kune kun la vojaĝbileto aŭtomate.) Do, mi faris tion kaj petis, ke ŝi ne ofendiĝu, kaj klarigis al ŝi, ke mi ne povos uzi la kuponojn. Bonŝance ŝi ne ofendiĝis, sed dum la venonta nokto mi tute ne povis dormi pro la forta korea (aŭ japana) kafo en la ŝipo.

Por mi la plej interesa parto de mia vojaĝo estis mia revojaĝo al la urbo Nagoya. Antaŭ tri jardekoj mi vivis tie dum longa tempo kaj tio estis parto de mia vivo. Do, mi interesiĝis, kiel la urbo ŝanĝiĝis kaj kiel mia universitato evoluis post la fino de mia studprogramo tie. Miaj unuaj impresoj en la urbo estis ŝokaj. Kiam elvagoniĝis el la Kintecu-trajno en la Nagoya-stacidomo, mi pensis, ke mi estis en nekonata amerika urbo. Mi tute ne trovis la konatan stacidomon, en kiu mi regule en- kaj elvagoniĝis antaŭ tridek jaroj. Sed trovis novajn modernajn ĉielskrapantajn grandegajn konstruaĵojn, same kiel en la amerikaj urboj New York kaj Boston, kie mi studis post la fino de mia japana studprogramo. Laŭ miaj rememoroj dum mia studentvivo en urbo Nagoya la plej alta konstruaĵo estis la Palaco de la Nuba Dragono en Ŝinsakae-maĉi. Pro nostalgio mi volis revidi tiun palacon, ĉar tie mi loĝis dum kelkaj semajnoj sur la 17-a etaĝo je la komenco de mia studenta tempo. Sed por mi estis iom malfacile trovi la konstruaĵon ĉar nuntempe estas multaj similaj, eĉ pli altaj palacoj en tiu parto de Nagoya. Do, mi devis kelkfoje demandi japanojn en la strato en la japana lingvo, ĉu unryu biru wa doko desuka?

Ankaŭ mia universitato grave ŝanĝiĝis kaj multe evoluis. Dum mia studenta tempo estis nur unu tereno, nun estas du, kaj ankaŭ multaj novaj fakultatoj funkcias nuntempe. S-ro Ikai Yosikazu bonege preparis mian viziton al la universitato, kie la prezidanto, profesoro Michael Calomano, doktoro de Chicago-Universitato akceptis nin solene kun profesoro Morita Akira, kiu estis la prezidanto de la Nagoja Esperanto-Centro dum mia studprogramo. Dum tiu vizito mi transdonis mian libron pri mia japana studentvivo al la prezidanto de la universitato. Tiu libro havas la titolon: “Ruĝa Suno kaj Verda Stelo” kaj en la libro mi rakontas pri mia studenta vivo kaj pri la temo, kiel mi povis utiligi miajn japanajn spertojn en la Esperanto-movado kaj en mia profesia kariero. Mi aldonas al ĉi tiu letero kelkajn fotojn pri tiu renkontiĝo kiu okazis en la oficejo de la prezidanto.

Krom la vizito al mia universitato estis speciala evento por mi renkonti la nunajn membrojn de la Nagoja Esperanto-Centro kaj mi kun granda ĝojo konstatis, ke ankoraŭ multaj esperantistoj vivas, kun kiuj mi antaŭ tridek jaroj jam konatiĝis. La nuna prezidanto de la Centro donacis al mi tre valorajn librojn pri la budhisma doktrino. Mi esperas, ke dum la venontaj monatoj mi povos pli profunde kompreni la veran budhisman instruon per la legado de tiuj libroj.

Revojaĝante al Busan mi pasigis kelkajn tagojn en la fama sudkorea urbo, kie la lokaj esperantistoj montris al mi la riĉan kulturan heredaĵon de Koreio kaj dum tiu tempo mi komencis lerni la plej logikan skribosistemon de la

mondo, kiu nomiĝas hangulo en la korea lingvo. Je la fino de mia restado mi jam kapablis legi kaj skribi la nomojn de la urboj, kaj la nomojn de la stacidomoj de la subtera trajno en korea lingvo. S-ino 오기숙 (ŝia Esperanto-nomo estas Granda) amike ĉiĉeronis min al la plej famaj budhismaj sanktejoj en la ĉirkaŭaĵo de la urbo kaj samtempe enkondukis min ankaŭ en la longan historion de la lando. Ŝi estis nekredeble bonkora al mi. Kiam mi menciis, ke en mia hotelo estis litovarmigilo, kiu tre plaĉis al mi, la venontan tagon ŝi donacis al mi similan litovarmigilon. Tio estis tre utila por mi en mia hejmo dum la unuaj noktoj post mia hejmenalveno, ĉar en ĉi tiu jaro estas nekutima malvarma vintro en Hungario. La temperaturo en Budapeŝto estis minus 9 celsiaj gradoj en la flughaveno kiam mi hejmen alvenis, sed onidire dum nokto estis pli malpli minus 14 gradoj. En mia domo la akvo glaciigis en unu el la akvotuboj kaj tiu fenomeno ĝis nun neniam okazis en mia vivo. Sed bonŝance dum la nokto mi tute komforte povis dormi danke al la bonkvalita litovarmigilo.

Aliaj busanaj samideanoj proponis al mi evoluigi la komercajn rilatojn inter Koreio kaj Hungario kaj por esplori la eblojn dum la venontaj tagoj mi informos la komercajn organizojn en mia lando pri tiuj eblecoj. En Busan mi povis konatiĝi ankaŭ kun interesaj orientaj naturkuracistaj metodoj. Temas pri la bandaĝo-terapio, kiu ankoraŭ ne estas uzata en Hungario. Do ankaŭ pri tio mi informos niajn naturkuracistajn organizojn dum la venontaj tagoj.

Laŭ la multaj pozitivaj spertoj mi povas konkludi, ke mia vojaĝo estis tre sukcesa kaj pro tio mi sincere dankas al la orientazia esperantista komunumo. Nun mi ne havas ĉi tie la retadresojn de ĉiuj koreaj kaj japanaj gesamideanoj, kiujn mi renkontis dum mia vojaĝo, do mi petas, ke vi sendu mian nunan dankleteron al la membroj de via klubo aŭ organizo kaj informu ilin ke mi bone rehejmenvojaĝis kaj ke mi estas tre dankema pro la helpo, kiun mi ricevis de ili dum mia orientazia restado.

Sincere via

MARKUS Gabor

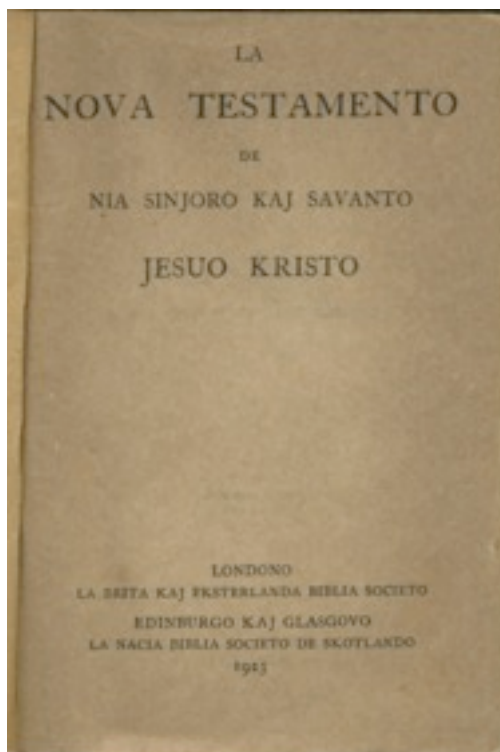
写真はガーボルさんが名古屋エスペラントセンターで講演したとき

新約聖書のエスペラント訳100年。

エスペラントの聖書といえば、La Sankta Biblio という、旧約と新約の合本である。1926年以来現在も英国聖書協会が出版している。旧約はザメンホフが生涯を終える前に訳し終わった。それより早く、新約 La Nova Testamento はイギリス人を中心にした翻訳委員会が翻訳し、英国聖書協会から出版されたのが今から100年前の1912年である。

名古屋エスペラントセンターでは1923年の版を所蔵している。1913年と1923年に版を重ねていることがわかる。名古屋の山田弘（山田天風）さんが持っていたものである。その本の後ろの白紙ページにはこの本を手に入れたいきさつが山田さんの手書きで記されてある。Mi aĉetis ĉi tiun libron ĉe librejo Esaki-Seibun-Do en la vespero de Dec. 4, memorinda, ĉar tiuvespere mi povis renkontiĝi kun D-ro Niŝi en Aiĉi-medicina-Kolegio, poste ni kunmanĝis en Meiji-restoracio kaj promenadis sur Hirokoĵi-strato, tiam ni kaj S-roj Mori kaj Kuraĉi. H, Jamada 1923 とある。

ここに、LA VINBERBRANĈO という機関紙がある。名古屋で発行された昭和10年（1935年）12月創刊の謄写刷りの尾崎元親さんが編集した。そのなかに「是はどうしたことでせう」というタイトルで短いコメントがある。ヨハネ第一書4:16 の「神は愛な

是はどうしたことでせう\\日本語の聖書では「神はあいなり」（ヨハネ第I書4:16 英語では“God is love”, Esp.では“Dio estas la amo”. 希臘文では “ο θεος αραπην εσταιν”. 邦語は冠詞のないものですからそれでよし。「ゴッドイズラヴ」には冠詞がない。「ディオ エースタス ラ アーモ」はAmo（愛）に定冠詞がついてゐる。「ホ セオッス アガペー エステイン」は、θεος（神）に定冠詞 ο がついて αραπην（愛）にはついて居りません。（定冠詞をつければ η αραπην（ヘーアガペー）と η といふのがあります。）

り」というところがエス訳聖書では“Dio estas la amo”と訳されておりその冠詞について疑問を投げかけている。英語訳やギリシア語から比べてみて amo に la という冠詞があるのはどうしたわけかと書いている。確かにこの1912年版ではDio estas la amo と書かれている。尾崎元親はこの1912年版を話題にしているのは確かだ。

そこで、La Sankta Biblio (ロンドンで出版されたのでLondona Biblio : LB という)のヨハネ第一書を見るとDio estas amo と修正されている。新約の翻訳委員会がザメンホフの旧約の原稿と新約の1912年版エスペラント訳をすり合わせるのに手間取ったようだ。

比較を載せておく。

1912: Dio estas la amo; kaj kiu restas en la amo, tiu restas en Dio, kaj Dio restas en li.

LB: Dio estas amo; kaj kiu restas en amo, tiu restas en Dio, kaj Dio restas en li.

旧新約聖書合本にあたってところどころ字句が変更されている。

1912 → LB

ĉar ili estos konsolitaj → ĉar ili konsoliĝos.

Feliĉaj estas la mildaj, → Feliĉaj estas la humilaj,

oni vin malalŭdos → oni vin riproĉos

人名や地名の違いもある、

Salmon → Salomono

Josef → Jozef

Betlehem → Bet-Leĥem

山田弘のこの本はハードカバーで緑色のクロス張りである。本の厚さは23mm。もう一つ、それと版は同じであるが、紙質や表紙と小口などの製本形態が異なる物が手許にある、同じ版であるので本の大きさはほぼ同寸であり、もちろんページ数も同じ。用紙は薄い上質紙を使っている所以で本の厚さは13mmと薄い。小口は丸角で金縁である。表紙は真っ黒い革表紙だ。背にだけ本の名前が金文字で入っており、今なおその艶は衰えていない。(山田義)

資料の電子保管

山田 義

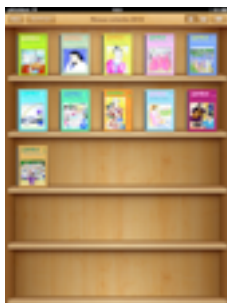
電子書籍を bitlibro ともいうそうだ。以前から、パソコンで小説を読むことも可能だった。机の前に座って垂直に立った画面を見ながら読む。物語を楽しむ姿勢ではない。しかし、最近ではスマートフォンや携帯端末をもって、ほとんど本を読むのと同じ姿勢で読むことができる。古い著作権の切れた作品は無料でダウンロード（インターネットでパソコンに取り込み）ができるための無料ソフトもある。設定によって文字の大きさを替えられる。文字が大きければそれだけページめくりの回数は増えるが、老眼の私には便利だ。公園でも喫茶店でも、湯気のある風呂場でもジッパー付きの密封ポリ袋に入れば操作と読書ができる。

出版社も電子本の発行に力を入れ始めた。広告で読みたいと思う本を見つけたらいつでもダウンロードでき、すぐに読むことができる。価格は書店で買う紙の本より安いし狭い家の本棚の場所を占めることがない。1冊買えば妻の iPad でも自分の端末でも読める。

ネット上で色々な本が公開されている。著作権問題を解決し、底本を画像としてスキャンし、それを見ながらボランティアがテキストとして打ち込んでいる。書籍のデジタル化だ。日本では「青空文庫」がテキストファイルとして著作権切れの多くの文学作品などを提供している。そのエスペラント版と言えるものが「さくら文庫」だ。作品の数はまだまだ少ないがきちんとした考えと方式で作業が進んでいる。信頼出来るエスペラントのテキストだ。点字を使っているエスペ란ティストの利用も期待される。

エスペラントの機関紙も購読料を払っているからパスワードを使ってダウンロードができる。UEAの“ESPERANTO”、JEIの“Revuco Orienta”などは電子版を数年前から提供し始めた。紙の雑誌の1ページがそのまま画面の1ページになっている。画面で拡大すれば文字も写真も大きくきれいに見られる。例えば人名などを検索する方法もある。

iBooksに取り込んだ
Revuco Orienta 2010

しかし、それ以前の Revuco Orienta はPDF版は今のところ提供されていない。自分で、手持ちの古い号を端末で読めるようにするには、雑誌を分解してページスキャナーで読み込む。活字のものでもスキャナの設定で検索可能を設定すればファイル内を検索することもできる。辞書でも単行本でも一旦その本を分解すればページスキャナを使って短時間で取り込むことができる。

分解した雑誌や辞書を元通りに製本する簡単な方法もある。今

年の9月に八ヶ岳エスペラント館で開く「秋の文化講演会」のなかで一連の作業を実演することになっている。本の分解からスキャナでの読み込み、それを iPad に取り込んでページめくりや読みやすさを体験してもらい、そのあと、分解した1年分の雑誌を合本にするまでの作業だ。著作権が切れていないエスペラントの本や雑誌を携帯端末で持ち歩きたい場合はこの方法が役立つと思う。本人がエスペラントで著したものを電子本で発表して売りだしたり配布したりしているページもあるようだ。eLibro というページでは多くの本を無料でダウンロードできるように提供している。

歴史的な資料として、現在名古屋エスペラントセンターには竹中治助さんや山田弘さんが持っていた古い本や雑誌を保管している。とくに竹中さんは多くの雑誌を号数を揃えて保管してくれた。地方の会報もあれば外国の専門雑誌もある。最近私は、昔の謄写刷りの会誌を画像で取り込みを始めた。先輩たちが遺していった名古屋地方の会誌を取り込んで DVD に焼き、保管と提供に役立てたいと考えている。虫食い、色焼け、破損、散逸などを防ぐためにも今のうちにやっておくことは必要なことだと思っている。まずは40年前の「センター通信」の取り込みから始めて、それよりもっと古い資料も画像に取り込んでおきたい。

名古屋エスペラントセンターの本棚

編集後記

真夏の発行になりました。今年の世界エスペラント大会はヴェトナムのハノイのホテルで開かれます。ちょうどそこをお手元に届くはずです。「センター通信」の編集者を応援してください。・・・山田義